

tài zǐ xū dà ná jīng
太子须大拏经

tài zǐ xū dà ná jīng
太子须大拏经 03

tài zǐ xū dà ná jīng

太子须大拏经

qǐ fú qín sān zàng fǎ shī shèngjiān yì
乞伏秦三藏法师圣坚译

wén rú shì yī shí fó zài shě wèi guó zhī huán ā
闻如是。一时佛在舍卫国祇洹阿

nán bīn dī ā lán shí yǔ wú yāng shù bǐ qiū bǐ qiū ní
难邠坻阿蓝。时与无央数比丘比丘尼

yōu pó sāi yōu pó yí jù zài sì bù dì zǐ zhōng yāng
优婆塞优婆夷俱。在四部弟子中央

zuò shí fó xiào kǒu zhōng wǔ sè guāng chū ā nán cóng zuò
坐。时佛笑口中五色光出。阿难从坐

qǐ zhěng yī fu chā shǒu cháng guì bái fó yán wǒ shì fó
起整衣服。叉手长跪白佛言。我侍佛

yǐ lái èr shí yú nián wèi cháng jiàn fó xiào rú jīn rì
以来二十余年。未尝见佛笑如今日

yě jīn fó wéi niàn guò qù dāng lái xiàn zài fó hū dú
也。今佛为念过去当来现在佛乎。独

dāng yǒu yì yuàn yù wén zhī fó yǔ ā nán wǒ yì
当有意。愿欲闻之。佛语阿难。我亦

bú niàn qù lái jīn fó yě wǒ zì niàn guò qù wú yāng shù
不念去来今佛也。我自念过去无央数

ā sēng zhī jié shí xíng tán bō luó mì shì ěr ā nán wèn
阿僧祇劫时行檀波罗蜜事耳。阿难问

fó yán hé děng wéi xíng tán bō luó mì shì fó yán
佛言。何等为行檀波罗蜜事。佛言。

wǎng xī guò qù bù kě jì jié shí yǒu dà guó míng wéi yè
往昔过去不可计劫时。有大国名为叶
bō qí wáng hào shī bō yǐ zhèng fǎ zhì guó bù wǎng rén
波。其王号湿波。以正法治国不枉人
mín wáng yǒu sì qiān dà chén zhǔ liù shí xiǎo guó bā bǎi
民。王有四千大臣。主六十小国八百
jù luò yǒu dà bái xiàng wǔ bǎi tóu wáng yǒu èr wàn fū
聚落。有大白象五百头。王有二万夫
rén liǎo wú yǒu zǐ wáng zì dǎo cí zhū shén jí shān chuān
人了无有子。王自祷祠诸神及山川。
fū rén biàn jiào yǒu shēn wáng zì gòng yǎng fū rén chuáng wò
夫人便觉有娠。王自供养夫人。床卧
yǐn shí jiē lìng xì ruǎn zhì mǎn shí yuè biàn shēng tài zǐ
饮食皆令细软。至满十月便生太子。
gōng zhōng èr wàn fū rén wén tài zǐ shēng xī jiē huān xǐ
宫中二万夫人闻太子生。悉皆欢喜
yǒng yuè rǔ dòng zì rán ér chū yǐ shì zhī gù biàn
踊跃。乳涌自然而出。以是之故。便
zì tài zǐ wéi xū dà ná yǒu sì rú mǔ yǎng hù tài
字太子为须大拏。有四乳母养护太
zǐ zhōng yǒu rǔ tài zǐ zhě zhōng yǒu bào tài zǐ zhě
子。中有乳太子者。中有抱太子者。
zhōng yǒu xǐ yù tài zǐ zhě zhōng yǒu jiāng tài zǐ xíng yóu
中有洗浴太子者。中有将太子行游
xì zhě tài zǐ zhì nián shí liù shū jì shè yù jí zhū
戏者。太子至年十六。书计射御及诸

lǐ lè jiē xī bèi zú tài zǐ chéng shì fù mǔ rú shì
礼乐皆悉备足。太子承事父母如事
tiān shén wáng wéi tài zǐ bié lì gōng shì tài zǐ shǎo xiǎo
天神。王为太子别立宫室。太子少小
yǐ lái cháng hǎo bù shī tiān xià rén mín jí fēi niǎo zǒu
以来常好布施。天下人民及飞鸟走
shòu yuàn lìng zhòng shēng cháng dé qí fú yú rén qiān tān bù
兽。愿令众生常得其福。愚人悭贪不
kěn bù shī yú huò zì qī wú yì yú jǐ zhì zhě jū
肯布施。愚惑自欺无益于己。智者居
shì zé zhī bù shī wéi dé bù shī zhī shì jiē wéi guò qù
世则知布施为德。布施之士皆为过去
dāng lái jīn xiàn zài fó pì zhī fó ā luó hàn suǒ gòng chēng
当来今现在佛辟支佛阿罗汉所共称
yù tài zǐ nián suí cháng dài wáng wéi nà fēi fēi míng
誉。太子年遂长。大王为纳妃。妃名
màn dǐ guó wáng nǚ yě duān zhèng wú shuāng yǐ miào liú
曼抵。国王女也。端正无双。以妙琉
lí jīn yín zá bǎo yīng luò qí shēn tài zǐ yǒu yī nán yī
璃金银杂宝瓔珞其身。太子有一男一
nǚ tài zǐ zì sī wéi yù zuò tán bō luó mì shì
女。太子自思惟。欲作檀波罗蜜事。
tài zǐ bái wáng yù chū yóu guān wáng jí tīng zhī tài
太子白王。欲出游观。王即听之。太
zǐ biàn chū chéng tiān wáng shì xià huà zuò pín qióng lóng máng
子便出城。天王释下化作贫穷聋盲

yīn yǎ rén xī zài dào biān tài zǐ jiàn zhī jí huí
喑哑人。悉在道边。太子见之。即回
chē hái gōng dà chóu yōu bú lè wáng wèn tài zǐ chū
车还宫。大愁忧不乐。王问太子。出
yóu lái hái hé gù bú lè tài zǐ bái yán wǒ shì chū
游来还何故不乐。太子白言。我适出
yóu jiàn zhū pín qióng lóng máng yīn yǎ rén shì gù chóu yōu
游见诸贫穷聋盲喑哑人。是故愁忧
ěr wǒ yù cóng wáng qǐ qiú yī yuàn bù shěn dài wáng
耳。我欲从王乞求一愿。不审大王。
dāng jiàn tīng bú wáng dá tài zǐ yù yuàn hé děng zài
当见听不。王答太子。欲愿何等。在
rǔ suǒ suǒ ěr bù wéi rǔ yì tài zǐ yán wǒ yuàn
汝所索耳。不违汝意。太子言。我愿
yù dé dài wáng zhōng cáng suǒ yǒu zhēn bǎo zhì sì chéng mén wài
欲得大王中藏所有珍宝置四城门外
jí zhe shì zhōng yǐ yòng bù shī zài suǒ qiú suǒ bú nì
及着市中以用布施。在所求索不逆
rén yì wáng yǔ tài zǐ zì rǔ suǒ yù bù wéi rǔ yě
人意。王语太子。恣汝所欲不违汝也。
tài zǐ jí shǐ bàng chén niǎn qǔ zhēn bǎo zhe sì chéng mén wài
太子即使傍臣辇取珍宝着四城门外
jí zhe shì zhōng yǐ yòng bù shī zài rén suǒ yù bú nì
及着市中以用布施。恣人所欲不逆
rén yì bā fāng shàng xià mò bù wén zhī tài zǐ gōng dé
人意。八方上下莫不闻知太子功德

zhě sì yuǎn rén mǐn yǒu cóng bǎi lǐ lái zhě qiān lǐ lái zhě
者。四远人民有从百里来者千里来者
wàn lǐ wài lái zhě rén yù dé shí zhě sì zhī yù dé
万里外来者。人欲得食者饲之。欲得
yī zhě yǔ zhī yù dé jīn yín zhēn bǎo zhě zì yì yǔ
衣者与之。欲得金银珍宝者恣意与
zhī zài suǒ yù dé bú nǐ qí yì shí yǒu dí guó yuàn
之。在所欲得不逆其意。时有敌国怨
jiā wén tài zǐ hǎo xǐ bù shī zài suǒ qiú suǒ bú nǐ rén
家。闻太子好喜布施在所求索不逆人
yì jí huì zhū chén jí zhòng dào shì gòng jí yì yán yè
意。即会诸臣及众道士共集议言。叶
bō guó wáng yǒu xíng lián huá shàng bái xiàng míng xū tán yán
波国王有行莲华上白象。名须檀延。
duō lì jiàn dòu měi yǔ zhū guó gòng xiāng gōng fá cǐ xiàng
多力健斗。每与诸国共相攻伐。此象
cháng shèng shuí néng wǎng qǐ zhě zhū chén xián yán wú néng
常胜。谁能往乞者。诸臣咸言。无能
wǎng dé zhě zhōng yǒu dào shì bā rén jí bái wáng yán wǒ
往得者。中有道士八人即白王言。我
néng wǎng qǐ zhī dāng gěi wǒ zī liáng wáng jí gěi zhī
能往乞之。当给我资粮。王即给之。
wáng biàn yǔ yán néng dé xiàng zhě wǒ zhòng shǎng rǔ dào shì
王便语言。能得象者我重赏汝。道士
bā rén jí xíng chí zhàng yuǎn shè shān chuān yì yè bō guó
八人即行持杖。远涉山川诣叶波国。

zhì tài zǐ gōng mén jù guà zhàng qiào yī jiǎo xiàng mén ér
至太子宫门。俱挂杖翘一脚向门而

lì shí shǒu mén zhě rù bái tài zǐ wài yǒu dào shī
立。时守门者入白太子。外有道士。

xī jiē guà zhàng jù qiào yī jiǎo zhù zì shuō yán gù cóng
悉皆挂杖俱翘一脚住。自说言。故从

yuǎn lái yù yǒu suǒ qǐ tài zǐ wén zhī shèn dà huān xǐ
远来欲有所乞。太子闻之甚大欢喜。

biàn chū yíng zhī qián wéi zuò lǐ rú zǐ jiàn fù yīn xiàng
便出迎之前为作礼。如子见父。因相

láo wèn hé suǒ cóng lái xíng dào dé wú qín kǔ yù
劳问。何所从来。行道得无勤苦。欲

hé suǒ qiú suǒ yòng yī jiǎo wéi qiào hū dào shī bā rén
何所求索用一脚为翘乎。道士八人

yán wǒ wén tài zǐ hào xǐ bù shī zài suǒ qiú suǒ bú
言。我闻太子好喜布施。在所求索不

nì rén yì tài zǐ míng zì liú wén bā fāng shàng chè cāng
逆人意。太子名字流闻八方。上彻苍

tiān xià zhì huáng quán bù shī zhī dé gōng bù kě liàng yuǎn
天下至黄泉。布施之德功不可量。远

jìn gē sòng mò bù wén zhī rén shuō tài zǐ shí bù xū
近歌颂莫不闻知。人说太子实不虚

yě jīn wéi tiān rén zhī zǐ tiān rén suǒ yán zhōng bù qī
也。今为天人之子。天人所言终不欺

yě rú jīn tài zǐ shěn néng bù shī bú nì rén yì zhě
也。如今太子审能布施不逆人意者。

yù cóng tài zǐ qǐ gài xíng lián huā shàng bái xiàng tài zǐ
欲从太子乞丐行莲花上白象。太子
jí jiāng zhì xiàng jiù zhōng líng qǔ yī xiàng qù dào shī bā
即将至象厩中令取一象去。道士八
rén yán wǒ zhèng yù dé xíng lián huā shàng bái xiàng míng xū
人言。我正欲得行莲华上白象名须
tán yán zhě tài zǐ yán cǐ dà bái xiàng shì wǒ fù wáng
檀延者。太子言。此大白象是我父王
zhī suǒ ài zhòng wáng shì bái xiàng rú shì wǒ wú yì bù
之所爱重。王视白象如视我无异。不
kě yǔ qīng ruò yǔ qīng zhě wǒ jí shī fù wáng yì huò
可与卿。若与卿者我即失父王意。或
néng zuò cǐ xiàng zhú wǒ lìng chū guó tài zǐ jí zì wéi
能坐此象逐我令出国。太子即自惟
niàn wǒ qián yǒu yào yuàn zài suǒ bù shī bú nǐ rén yì
念。我前有要愿。在所布施不逆人意。
jīn bù yǔ zhě wéi wǒ běn xīn ruò bù yǐ cǐ xiàng shī
今不与者违我本心。若不以此象施
zhě hé cóng dāng dé wú shàng píng děng dù yì tīng dāng yǔ
者。何从当得无上平等度意。听当与
zhī yǐ chéng wǒ wú shàng píng děng dù yì tài zǐ yán nuò
之以成我无上平等度意。太子言诺。
dà shàn yuàn yǐ xiāng yǔ jí chù zuǒ yòu bèi xiàng jīn
大善。愿以相与。即敕左右。被象金
ān jí qiān lái chū tài zǐ zuó shǒu chí shuǐ zǎo dào shī
鞍疾牵来出。太子左手持水澡道士

shǒu yòu shǒu qiān xiàng yǐ shòu yǔ zhī bā rén dé xiàng jí
手。右手牵象以授与之。八人得象即
zhòu yuàn tài zǐ zhòu yuàn bì yǐ lèi qí bái xiàng huān xǐ
咒愿太子。咒愿毕已。累骑白象欢喜
ér qù
而去。

tài zǐ yǔ dào shī yán qīng sù jí qù wáng ruò
太子语道士言。卿速疾去。王若
zhī zhě biàn néng zhuī zhú duó qīng shí dào shī bā rén jí biàn
知者便能追逐夺卿。时道士八人即便
jí qù guó zhōng zhū chén wén tài zǐ yǐ bái xiàng bù shī
疾去。国中诸臣闻太子以白象布施
yuàn jiā jiē dà jīng bù cóng chuáng ér duò chóu yōu bú
怨家。皆大惊怖。从床而堕愁忧不
lè niàn yán guó jiā dàn hù cǐ xiàng yǐ què dí guó
乐。念言。国家但怙此象以却敌国
ěr zhū chén jiē wǎng bái wáng tài zǐ yǐ guó zhōng què dí
耳。诸臣皆往白王。太子以国中却敌
zhī bǎo xiàng bù shī yuàn jiā wáng wén è rán chén fù
之宝象。布施怨家。王闻愕然。臣复
bái wáng jīn wáng suǒ yǐ dé tiān xià zhě yǒu cǐ xiàng
白王。今王所以得天下者。有此象
gù cǐ xiàng shèng yú liù shí xiàng lì ér tài zǐ yòng yǔ
故。此象胜于六十象力。而太子用与
yuàn jiā kǒng jiāng shī guó dāng rú zhī hé tài zǐ rú shì
怨家。恐将失国当如之何。太子如是

zì zì bù shī zhōng cáng rì kōng chén kǒng jǔ guó jí qí
自恣布施中藏日空。臣恐举国及其
qī zi jiē yǐ yǔ rén wáng wén shì yǔ yì dà bú lè
妻子皆以与人。王闻是语。益大不乐。
wáng hū yī chén ér wèn zhī yuē tài zǐ shěn chí bái xiàng
王呼一臣而问之曰。太子审持白象
yǔ yuàn jiā bú chén dá wáng yán shí yǐ yǔ zhī wáng
与怨家不。臣答王言。实以与之。王
wén chén yán nǎi gèng dà jīng cóng chuáng ér duò mèn bù zhī
闻臣言。乃更大惊。从床而堕闷不知
rén yǐ lěng shuǐ sǎ zhī liáng jiǔ nǎi sū èr wàn fū rén
人。以冷水洒之良久乃稣。二万夫人
yì jiē bú lè wáng yǔ zhū chén gòng yì yán dāng nài tài
亦皆不乐。王与诸臣共议言。当奈太
zǐ hé zhōng yǒu yī chén yán yǐ jiǎo rù xiàng jiù zhōng zhě
子何。中有一臣言。以脚入象厩中者
dāng jié qí jiǎo shǒu qiān xiàng zhě dāng jié qí shǒu yǎn shì
当截其脚。手牵象者当截其手。眼视
xiàng zhě dāng tiāo qí yǎn huò yán dāng duàn qí tóu zhū
象者当挑其眼。或言。当断其头。诸
chén gòng yì gè yán rú shì wáng wén cǐ yǔ shèn dà chóu
臣共议各言如是。王闻此语甚大愁
yōu yǔ zhū chén yán ér dà hǎo dào xǐ bù shī rén
忧。语诸臣言。儿大好道喜布施人。
nài hé jìn zhǐ jū bì zhī yě zhōng yǒu yī dà chén xián
奈何禁止拘闭之也。中有一大臣。嫌

zhū chén yì bù dāng ěr yě wáng wéi yǒu shì yī zǐ ěr
诸臣议不当尔也。王唯有是一子耳。

shèn ài zhòng zhī yún hé yù xíng cán nǎi shēng shì xīn
甚爱重之。云何欲刑残。乃生是心

yē dà chén bái wáng yán chén yì bù gǎn shǐ dài wáng jìn
耶。大臣白王言。臣亦不敢使大王禁

zhǐ jū bì tài zǐ yě dàn zhú lìng chū guó zhì yě tián shān
止拘闭太子也。但逐令出国置野田山

zhōng shí èr nián xǔ dāng shǐ cán kuì wáng jí suí cǐ dà
中十二年许。当使惭愧。王即随此大

chén suǒ yán jí qiǎn shǐ zhě zhào wèn tài zǐ rǔ chí bái
臣所言。即遣使者召问太子。汝持白

xiàng yǔ yuàn jiā bú tài zǐ bái wáng shí yǐ yǔ zhī
象与怨家不。太子白王。实以与之。

wáng wèn tài zǐ rǔ jīn hé gù chí wǒ bái xiàng yǐ yǔ
王问太子。汝今何故。持我白象以与

yuàn jiā ér bù bái wǒ tài zǐ bái yán qián yǐ yǔ wáng
怨家而不白我。太子白言。前已与王

zì yǒu yào lìng zhū suǒ bù shī bú nì rén yì shì yǐ
自有要令。诸所布施不逆人意。是以

bù bái wáng ěr wáng yán qián suǒ yào zhě zì wèi zhēn bǎo
不白王耳。王言。前所要者自谓珍宝。

bái xiàng hé yù tài zǐ bào yán cǐ jiē shì wáng zhī suǒ
白象何预。太子报言。此皆是王之所

yǒu wù hé dé dú bú zài zhōng yē wáng yǔ tài zǐ
有物。何得独不在中耶。王语太子。

sù chū guó qù xǐ rǔ zhe tán tè shānzhōng shí èr nián
速出国去。徙汝着檀特山中十二年。

tài zǐ bái wáng yán bù gǎn wéi lì dài wáng jiào lìng yuàn
太子白王言。不敢违戾大王教令。愿

fù bù shī qí rì zhǎn wǒ wēi xīn nǎi chū guó qù wáng
复布施七日展我微心。乃出国去。王

yán zhèng zuò rǔ bù shī tài jù kōng wǒ guó cáng shī wǒ
言。正坐。汝布施太剧空我国藏失我

què dí zhī bǎo gù zhú rǔ ěr bù dé fù zhù bù shī
却敌之宝。故逐汝耳。不得复住布施

qī rì sù jí chū qu bù tīng rǔ yě tài zǐ bái wáng
七日。速疾出去不听汝也。太子白王

yán bù gǎn wéi lì dài wáng jiào lìng jīn wǒ zì yǒu sī
言。不敢违戾大王教令。今我自有私

cái yuàn dé bù shī jìn zhī nǎi qù bù gǎn fù fán guó
财。愿得布施尽之乃去。不敢复烦国

jiā cái bǎo èr wàn fū rén gòng yì wáng suǒ qǐng liú tài
家财宝。二万夫人共诣王所。请留太

zǐ bù shī qí rì nǎi lìng chū guó wáng jí tīng zhī tài
子布施七日乃令出国。王即听之。太

zǐ biàn shǐ zuǒ yòu pǔ gào sì yuǎn qí yǒu yù dé cái wù
子便使左右普告四远。其有欲得财物

zhě xī yì gōng mén suí suǒ yù dé rén yǒu cái wù bù
者。悉诣宫门随所欲得。人有财物不

kě cháng bǎo huì dāng huài sǎn sì fāng rén mín jiē lái yì
可常保。会当坏散。四方人民皆来诣

mén tài zǐ wéi shè fàn shí shī yǔ zhēn bǎo zì yì ér
门。太子为设饭食。施与珍宝恣意而

qù qī rì cái jìn pín zhě dé fù wàn mín huān lè
去。七日财尽。贫者得富万民欢乐。

tài zǐ yǔ qí qī jí qǐ tīng wǒ yán dài wáng jīn
太子语其妻疾起听我言。大王今

zhú wǒ zhe tán tè shān zhōng shí èr nián fēi wén tài zǐ
逐我着檀特山中十二年。妃闻太子

yán è rán jīng qǐ bái tài zǐ yǒu hé guò jiù ér wáng nǎi
言愕然惊起白太子。有何过咎而王乃

dāng zhì shì hū tài zǐ bào yán yòng wǒ bù shī tài jù
当至是乎。太子报言。用我布施太剧

kōng xū guó zàng yǐ jiàn bái xiàng shī yǔ yuàn jiā wáng jí
空虚国藏。以健白象施与怨家。王及

bàng chén yòng shì zhī gù huì gòng zhú wǒ ěr màn dī yán
傍臣用是之故。恚共逐我耳。曼坻言。

shǐ guó fēng yì yuàn lìng dài wáng jí zhū bàng chén lì mín dà
使国丰溢。愿令大王及诸傍臣吏民大

xiǎo fù lè wú jí dàn dāng nǔ lì gòng yú shān zhōng qín
小富乐无极。但当努力共于山中勤

qiú dào ěr tài zǐ yán rén zài shān zhōng kǒng bù zhī
求道耳。太子言。人在山中恐怖之

chù zhì nán wéi xīn hǔ láng měng shòu dà kě wèi yě
处。致难为心。虎狼猛兽大可畏也。

rǔ guàn jiāo lè hé néng rěn shì rǔ zài gōng zhōng yī jí
汝惯憍乐何能忍是。汝在宫中衣即

xì ruǎn zhǐ jí wéi zhàng yǐn shí gān měi zì kǒu suǒ yù
细软止即帟帐。饮食甘美恣口所欲。

jīn zài shānzhōng wò zé cǎo rù shí zé guǒ lǘ rǔ hé
今在山中卧则草蓐。食则果蓏。汝何

néng lè shì yòu duō fēng yǔ léi diàn wù lù shǐ rén máo
能乐是。又多风雨雷电雾露。使人毛

shù hán zé dà hán rè zé dà rè shù mù zhī jiān bù
竖。寒则大寒热则大热。树木之间不

kě yī zhǐ jiā dì yǒu jí lí lì shí dú chóng rǔ hé
可依止。加地有蒺藜砾石毒虫。汝何

néng rěn shì màn dī yán wǒ dāng yòng shì xì ruǎn wéi zhàng
能忍是。曼抵言。我当用是细软帟帐

gān měi yǐn shí wéi ér yǔ tài zǐ bié hū wǒ zhōng bù
甘美饮食为。而与太子别乎。我终不

néng xiāng yuǎn lí yě huì dāng yǔ tài zǐ xiāng suí qù ěr
能相远离也。会当与太子相随去耳。

wáng zhě yǐ fān wéi zhì huǒ zhě yǐ yān wéi zhì fù rén
王者以幡为帜。火者以烟为帜。妇人

zhě yǐ fū wéi zhì wǒ dàn gù tài zǐ ěr tài zǐ zhě
者以夫为帜。我但怙太子耳。太子者

wǒ zhī suǒ tiān tài zǐ zài guó shí bù shī sì yuǎn rén
我之所天。太子在国时布施四远人。

wǒ cháng yǔ tài zǐ gòng zhī jīn tài zǐ yuǎn qù ruò yǒu
我常与太子共之。今太子远去。若有

rén lái qǐ zhě wǒ dāng yīng zhī yún hé wǒ wén rén lái qiú
人来乞者我当应之云何。我闻人来求

tài zǐ shí wǒ dāng gǎn sǐ hé yí tài zǐ yán wǒ hǎo
太子时我当感死何疑。太子言。我好

bù shī bú nì rén yì yǒu rén cóng wǒ qǐ ér suǒ nǚ
布施不逆人意。有人从我乞儿索女

zhě wǒ zé bù néng bù yǔ zhī rǔ ruò bú shùn wǒ yán
者。我则不能不与之。汝若不顺我言。

jí luàn wǒ shàn xīn kě bù xū qù màn dǐ yán tīng suí
即乱我善心可不须去。曼抵言。听随

tài zǐ zài suǒ bù shī mò xiè shì jiān bù shī wèi yǒu rú
太子在所布施莫懈。世间布施未有如

tài zǐ zhě yě tài zǐ yán rǔ néng ěr zhě shèn dà shàn
太子者也。太子言。汝能尔者甚大善。

tài zǐ yǔ fēi jí qí èr zǐ gòng zhì mǔ suǒ cí
太子与妃及其二子。共至母所辞

bié yù qù bái qí mǔ yán yuàn shuò jiàn dài wáng yǐ
别欲去。白其母言。愿数谏大王。以

zhèng fǎ zhì guó mò yé wǎng rén mín mǔ wén tài zǐ cí
正法治国。莫邪枉人民。母闻太子辞

bié rú shì jí gǎn jiǎo bēi āi yǔ bàng rén yán wǒ shēn
别如是即感懊悲哀。语傍人言。我身

rú shí xīn rú gāng tiě fèng shì dài wáng wèi cháng yǒu guò
如石心如刚铁。奉事大王未尝有过。

jīn wéi yǒu yī zǐ ér shě wǒ qù wǒ xīn hé néng bú pò
今唯有一子而舍我去。我心何能不破

liè ér sǐ yē ér zài fù zhōng rú shù mù yè rì yè
裂而死耶。儿在腹中如树木叶日夜

zhǎng dà yǎng zǐ shì dà ér shě wǒ qù zhū fū rén jiē
长大。养子适大而舍我去。诸夫人皆

dāng kuài wǒ wáng bú fù jìng wǒ tiān bù wéi wǒ yuàn zhě
当快。我王不复敬我。天不违我愿者。

shǐ qí zǐ sù lái hái guó ěr tài zǐ yǔ fēi jí qí èr
使其子速来还国耳。太子与妃及其二

zǐ jù wéi fù mǔ zuò lǐ yú shì ér qù
子。俱为父母作礼。于是而去。

èr wàn fū rén yǐ zhēn zhū gè yī guàn yǐ yǔ tài
二万夫人以真珠各一贯以与太

zǐ sì qiān dà chén zuò qī bǎo huá fèng shàng tài zǐ tài
子。四千大臣作七宝华奉上太子。太

zǐ cóng zhōng gōng běi chū chéng mén xī yǐ qī bǎo zhū huá
子从中宫北出城门。悉以七宝珠华。

bù shī sì yuǎn rén mín jí shí jiē jìn lì mín dà xiǎo shù
布施四远人民即时皆尽。吏民大小数

qiān wàn rén gòng sòng tài zǐ zhě jiē qiè yì yán tài zǐ
千万人。供送太子者皆窃议言。太子

shàn rén shì guó zhī shén fù mǔ hé néng zhú shì zhēn bǎo zhī
善人是国之神。父母何能逐是珍宝之

zǐ hū guān zhě jiē gòng xī zhī tài zǐ yú chéng wài shù
子乎。观者皆共惜之。太子于城外树

xià zuò cí xiè lái sòng zhě kě cóng cǐ ér hái lì
下坐。辞谢来送者。可从此而还。吏

mín dà xiǎo chuí lèi ér guī tài zǐ yǔ fēi èr zǐ gòng zǎi
民大小垂泪而归。太子与妃二子共载

zì yù ér qù qián xíng yǐ yuǎn zhǐ xī shù xià yǒu pó
自御而去。前行已远止息树下。有婆
luó mén lái qǐ mǎ tài zǐ jí xiè chē yǐ mǎ yǔ zhī
罗门来乞马。太子即卸车以马与之。
yī èr zǐ zhe chē shàng fēi yú hòu tuī zì rù yuán zhōng
以二子着车上妃于后推。自入辕中
bù wǎn ér qù shì fù qián xíng fù féng pó luó mén lái
步挽而去。适复前行。复逢婆罗门来
qǐ chē tài zǐ jí yǐ chē yǔ zhī shì fù qián xíng
乞车。太子即以车与之。适复前行。
fù féng pó luó mén lái qǐ tài zǐ yán wǒ bù yǔ qīng
复逢婆罗门来乞。太子言。我不与卿
yǒu suǒ ài xī yě wǒ cái wù jiē jìn pó luó mén yán
有所爱惜也。我财物皆尽。婆罗门言。
wú cái wù zhě yǔ wǒ shēn shàng yī tài zǐ jí jiě bǎo
无财物者与我身上衣。太子即解宝
yī yǔ zhī gèng zhe yī gù yī shì fù qián xíng fù
衣与之。更着一故衣。适复前行。复
féng pó luó mén lái qǐ tài zǐ yǐ fēi yī fu yǔ zhī
逢婆罗门来乞。太子以妃衣服与之。
zhuǎn fù qián xíng fù féng pó luó mén lái qǐ tài zǐ yǐ
转复前行。复逢婆罗门来乞。太子以
liǎng ér yī fu yǔ zhī tài zǐ bù shī chē mǎ qián cái
两儿衣服与之。太子布施车马钱财
yī bèi le jìn chū wú huǐ xīn dà rú máo fā tài zǐ
衣被了尽。初无悔心大如毛发。太子

zì fù qí nán fēi fù qí nǚ bù xíng ér qù tài zǐ yǔ
自 负 其 男 妃 负 其 女 步 行 而 去 。 太 子 与
fēi jí qí èr zǐ hé yán huān xǐ xiāng suí rù shān
妃 及 其 二 子 。 和 颜 欢 喜 相 随 入 山 。

tán tè shān qù yè bō guó liù qiān yú lǐ qù guó
檀 特 山 去 叶 波 国 六 千 余 里 。 去 国
suí yuǎn xíng zài kōng zé zhōng dà kǔ jī kě dāo lì tiān
遂 远 。 行 在 空 泽 中 大 苦 饥 渴 。 忉 利 天
wáng shì jí yú kuàng zé zhōng huà zuò chéng guō shì lǐ jiē
王 释 即 于 圻 泽 中 。 化 作 城 郭 市 里 街
xiàng jì lè yī fu yīn shí chéngzhōng yǒu rén chū yíng tài
巷 伎 乐 衣 服 饮 食 。 城 中 有 人 出 迎 太
zǐ biàn kě yú cǐ liú zhǐ yīn shí yǐ xiāng yú lè fēi
子 。 便 可 于 此 留 止 饮 食 以 相 娱 乐 。 妃
yǔ tài zǐ xíng dào shèn jí kě xiá zhǐ cǐ bú tài zǐ
语 太 子 。 行 道 甚 极 可 暇 止 此 不 。 太 子
yán fù wáng xǐ wǒ zhe tán tè shānzhōng yú cǐ liú zhě
言 。 父 王 徙 我 着 檀 特 山 中 。 于 此 留 者
wéi fù wáng mìng fēi xiào zǐ yě suí biàn chū chéng gù
违 父 王 命 。 非 孝 子 也 。 遂 便 出 城 。 顾
shì qí chéng hū rán bú jiàn zhuǎn fù qián xíng dào tán tè
视 其 城 忽 然 不 见 。 转 复 前 行 到 檀 特
shān shān xià yǒu dà shuǐ shēn bù kě dù fēi yǔ tài zǐ
山 。 山 下 有 大 水 深 不 可 度 。 妃 语 太 子 。
qiě dāng zhù cǐ xū shuǐ jiǎn nǎi dù tài zǐ yán fù wáng
且 当 住 此 须 水 减 乃 渡 。 太 子 言 。 父 王

xí wǒ zhe tán tè shānzhōng yú cǐ zhù zhě wéi fù wáng
徙我着檀特山中。于此住者违父王

jiāo fēi xiào zǐ yě tài zǐ jí rù cí xīn sān mèi
教。非孝子也。太子即入慈心三昧。

shuǐ zhōng biàn yǒu dà shān yǐ yàn duàn shuǐ tài zǐ jí yǔ
水中便有大山以堰断水。太子即与

fēi qiāncháng ér dù dù yǐ tài zǐ jí xīn niàn yán biàn
妃褰裳而渡。渡已太子即心念言。便

ěr qù zhě shuǐ dāng jiāo guàn shā zhū rén mǐn yuān fēi rú
尔去者。水当浇灌杀诸人民蚬飞蠕

dòng tài zǐ jí hái wù shuǐ yán fù liú rú gù
动。太子即还顾谓水言。复流如故。

ruò yǒu yù lái zhì wǒ suǒ zhě jiē dāng lìng dé dù tài
若有欲来至我所者。皆当令得渡。太

zǐ shì yǔ yǐ shuǐ jí fù liú rú gù qián dào tán tè
子适语已。水即复流如故。前到檀特

shānzhōng tài zǐ jiàn shān qīn yīn cuó é shù mù fán mào
山中。太子见山嵌崿嵯峨。树木繁茂

bǎi niǎo bēi míng liú quán qīng chí měi shuǐ gān guǒ fú yàn
百鸟悲鸣。流泉清池美水甘果。凫雁

xiāo qīng fěi cuì yuān yāng yì lèi shènzhòng tài zǐ yǔ fēi
鸕鶿翡翠鸳鸯异类甚众。太子语妃。

guān shì shānzhōng shù mù cān tiān wú zhé shāng zhě yǐn cǐ
观是山中树木参天无折伤者。饮此

měi quán dàn shì gān guǒ ér cǐ shānzhōng yì yǒu xué dào
美泉啖是甘果。而此山中亦有学道

zhě tài zǐ rù shān shānzhōng qín shòu jiē dà huān xǐ
者。太子入山。山中禽兽皆大欢喜。

lái yíng tài zǐ shānshàng yǒu yī dào rén míng ā zhōu tuó
来迎太子。山上有一道人名阿州陀。

nián wǔ bǎi suì yǒu jué miào zhī dé tài zǐ zuò lǐ què zhù
年五百岁有绝妙之德。太子作礼却住

bái yán jīn zài shānzhōng hé suǒ yǒu hǎo gān guǒ quán shuǐ
白言。今在山中何所有好甘果泉水

kě zhǐ chù yē ā zhōu tuó yán shì shānzhōng zhě pǔ shì
可止处耶。阿州陀言。是山中者普是

fú dì suǒ zài kě zhǐ ěr dào rén jí yán jīn cǐ shān
福地所在可止耳。道人即言。今此山

zhōng qīng jìng zhī chù qīng yún hé rán qī zǐ lái ér yù
中清净之处。卿云何然妻子来而欲

xué dào hū tài zǐ wèi dá màn dǐ jí wèn dào rén yán
学道乎。太子未答。曼抵即问道人言。

zài cǐ xué dào wéi jǐ hé suì dào rén dā yán zhǐ cǐ
在此学道为几何岁。道人答言。止此

shānzhōng sì wǔ bǎi suì màn dǐ wèi yán jì yǒu wú wǒ
山中四五百岁。曼抵谓言。计有吾我

rén zhě hé shí dāng dé dào yē suī jiǔ zài shānzhōng yì
人者。何时当得道耶。虽久在山中亦

rú shù mù wú yì bú jì wú wǒ rén zhě nǎi kě dé
如树木无异。不计吾我人者乃可得

dào dào rén yán wǒ shí bù zhī cǐ shì yě
道。道人言。我实不知此事也。

tài zǐ jí wèn dào rén yán rǔ pō wén yè bō guó
太子即问道人言。汝颇闻叶波国

wáng tài zǐ xū dà ná bú dào rén yán wǒ shù wén zhī
王太子须大拏不。道人言。我数闻之。

dàn wèi céng jiàn ěr tài zǐ yán wǒ zhèng shì tài zǐ xū
但未曾见耳。太子言。我正是太子须

dà ná yě dào rén wèn tài zǐ suǒ qiú hé děng tài
大拏也。道人问太子。所求何等。太

zǐ dā yán yù qiú mó hē yǎn dào dào rén yán tài
子答言。欲求摩诃衍道。道人言。太

zǐ gōng dé nǎi ěr jīn dé mó hē yǎn dào bù jiǔ yě
子功德乃尔。今得摩诃衍道不久也。

tài zǐ dé wú shàng zhèng zhēn dào shí wǒ dāng zuò dì yī
太子得无上正真道时。我当作第一

shén zú dì zǐ dào rén jí zhǐ yǔ tài zǐ suǒ zhǐ chù
神足弟子。道人即指。语太子所止处。

tài zǐ zé fǎ dào rén jié tóu biān fā yǐ quán shuǐ guǒ lǚ
太子则法道人结头编发。以泉水果蓴

wéi yǐn shí jí qǔ chái xīn zuò xiǎo cǎo wū bìng wéi màn
为饮食。即取柴薪作小草屋。并为曼

dī jí èr xiǎo ér gè zuò yī cǎo wū fán zuò sān cǎo
坻及二小儿。各作一草屋。凡作三草

wū nán míng yē lì nián qī suì zhe cǎo yī suí fù chū
屋。男名耶利年七岁。着草衣随父出

rù nǚ míng jì ná yán nián liù suì zhe lù pí yī suí
入。女名罽拏延年六岁。着鹿皮衣随

mǔ chū rù shānzhōng qín shòu xī jiē huān xǐ yī fù tài
母出入。山中禽兽悉皆欢喜依附太

zǐ tài zǐ shì zhù yī xiǔ shānzhōngkōng chí jiē chū quán
子。太子适住一宿。山中空池皆出泉

shuǐ kū mù zhū shù jiē shēng huá yè zhū dú chóngshòu jiē
水。枯木诸树皆生华叶。诸毒虫兽皆

wéi xiāo miè xiāng shí dàn zhě jiē zì shí cǎo zhū zá guǒ
为消灭。相食啖者皆自食草。诸杂果

shù zì rán mào shèng bǎi niǎo yīng yīng xiāng hé bēi míng màn
树自然茂盛。百鸟嚶嚶相和悲鸣。曼

dī zhǔ xíng cǎi guǒ yǐ sì tài zǐ jí qí nán nǚ èr ér
抵主行采果以饲太子及其男女。二儿

yì fù shě fù mǔ xíng zài yú shuǐ biān yǔ qín shòu xì
亦复舍父母行。在于水边与禽兽戏。

huò yǒu sù shí shí nán yē lì qí shī zǐ shàng xì shī
或有宿时。时男耶利骑师子上戏。师

zǐ tiàoliáng yē lì duò dì shāngmiàn xuè chū mí hóu biàn
子跳踉。耶利堕地伤面血出。猕猴便

qǔ shù yè shì qí miàn xuè jiāng zhì shuǐ biān yǐ shuǐ xǐ
取树叶拭其面血。将至水边以水洗

zhī tài zǐ zài zuò yì yáo jiàn zhī yuē qín shòu nǎi yǒu
之。太子在坐亦遥见之曰。禽兽乃有

nǐ xīn
僮心。

shí jiū liú guó yǒu yī pín qióng pó luó mén nián
时鸠留国有一贫穷婆罗门。年

sì shí nǎi qǔ fù fù dà duānzhèng pó luó mén yǒu shí
四十乃取妇。妇大端正。婆罗门有十

èr chǒu shēn tǐ hēi rú qī miàn shàng sān qiāo bí zhèng biǎn
二丑身体黑如漆。面上三樵鼻正匾

tí liǎng mù fù qīng miàn zhòu chún duō yǔ yán jiǎn chī
匾。两目复青。面皱唇哆。语言蹇吃。

dà fù tū kūn jiǎo fù liáo lì tóu fù yà tū zhuàng
大腹凸臃。脚复缭戾。头复颌秃。状

lèi sì guǐ qí fù è jiàn zhòu yù lìng sǐ fù xíng jí
类似鬼。其妇恶见咒欲令死。妇行汲

shuǐ féng zhū nián shào chī shuō qí xù xíng tiáo xiào zhī wèn
水逢诸年少嗤说其婿。形调笑之。问

yán rǔ jué duānzhèng hé néng wéi shì rén zuò fù yē
言。汝绝端正。何能为是人作妇耶。

fù yǔ nián shào yán shì lǎo wēng tóu bái rú shuāng zhe shù
妇语年少言。是老翁头白如霜着树。

zhāo mù yù lìng qí sǐ dàn wú nà qí bù kěn sǐ hé
朝暮欲令其死。但无那其不肯死何。

fù biàn chí shuǐ tí qì qiě guī yǔ qí xù yán wǒ shì
妇便持水啼泣。且归语其婿言。我适

qǔ shuǐ nián shào cáo bèi gòng xíng tiáo wǒ dāng wéi wǒ suǒ
取水。年少曹辈共形调我。当为我索

nú bì wǒ yǒu nú bì zhě biàn bú fù zì xíng jí shuǐ
奴婢。我有奴婢者。便不复自行汲水。

rén yì bú fù xiào wǒ xù yán wǒ jí pín qióng dāng
人亦不复笑我。婿言。我极贫穷。当

yú hé suǒ dé nú bì yē fù yán ruò bù wéi wǒ suǒ
于何所得奴婢耶。妇言。若不为我索

nú bì zhě wǒ biàn dāng qù bú fù gòng jū fù yán
奴婢者。我便当去不复共居。妇言。

wǒ cháng wén tài zǐ xū dà ná zuò bù shī tài jù gù
我常闻太子须大拏坐布施太剧故。

fù wáng xǐ zhe tán tè shān zhōng yǒu yī nán yī nǚ kě
父王徙着檀特山中。有一男一女可

wǎng qǐ zhī xù yán tán tè shān qù cǐ liù qiān yú lǐ
往乞之。婿言。檀特山去此六千余里。

chū bù shān xíng dāng yú hé suǒ ér qiú zhī hū fù yán
初不山行。当于何所而求之乎。妇言。

bù wéi wǒ qiú nú bì zhě wǒ dāng zì jǐng sǐ ěr xù
不为我求奴婢者。我当自到死耳。婿

yán níng shā wǒ shēn bú yù lìng rǔ sǐ yě xù yán
言。宁杀我身不欲令汝死也。婿言。

rǔ yù lìng wǒ xíng zhě dāng gěi wǒ zī liáng fù yán
汝欲令我行者。当给我资粮。妇言。

biàn qù wú yǒu zī liáng pó luó mén zì bàn zī liáng shè
便去。无有资粮。婆罗门自办资粮涉

dào ér qù
道而去。

yú shì pó luó mén jìng yì yè bō guó zhì wáng gōng
于是婆罗门径诣叶波国。至王宫

mén wài wèn shǒu mén zhě tài zǐ xū dà ná jīn wéi suǒ
门外。问守门者。太子须大拏今为所

zài shí shǒu mén zhě jí rù bái wáng wài yǒu pó luó mén
在。时守门者即入白王。外有婆罗门
lái wèn qiú tài zǐ wáng wén rén qiú tài zǐ xīn gǎn qiě
来问求太子。王闻人求太子。心感且
huì yán dàn zuò shì bèi gù zhú wǒ tài zǐ jīn cǐ rén
恚言。但坐是辈故逐我太子。今此人
fù lái yē wáng biàn zì shuō yù yán rú huǒ zì chì fù
复来耶。王便自说喻言。如火自炽复
yì qí xīn jīn wǒ chóu yōu pì rú huǒ chì rén lái wèn
益其薪。今我愁忧譬如火炽。人来问
tài zǐ rú yì qí xīn pó luó mén yán wǒ cóng yuǎn fāng
太子如益其薪。婆罗门言。我从远方
lái wén tài zǐ míng shàng chè cāng tiān xià zhì huáng quán tài
来闻太子名。上彻苍天下至黄泉。太
zǐ bù shī bú nì rén yì gù cóng yuǎn lái yù yǒu suǒ
子布施不逆人意。故从远来欲有所
dé wáng yán tài zǐ dú chù shēn shān shèn dà pín qióng
得。王言。太子独处深山甚大贫穷。
dāng hé yǐ yǔ qīng yē pó luó mén yán tài zǐ suī wú
当何以与卿耶。婆罗门言。太子虽无
suǒ yǒu guì yù xiāng jiàn ěr wáng jí shǐ rén zhǐ shì dào
所有贵欲相见耳。王即使人指示道
jìng pó luó mén jí xíng yì tán tè shān zhì dà shuǐ biān
径。婆罗门即行诣檀特山。至大水边。
dàn niàn tài zǐ jí biàn dé dù shí pó luó mén suí rù shān
但念太子即便得渡。时婆罗门遂入山

zhōng féng yī liè shī wèn yán nǚ zài shānzhōng pō
中。逢一猎师。问言。汝在山中。颇
jiàn tài zǐ xū dà ná bú liè zhě sù zhī tài zǐ zuò bù
见太子须大拏不。猎者素知太子坐布
shī zhū pó luó mén gù xǐ zài shānzhōng liè zhě biàn qǔ
施诸婆罗门故徙在山中。猎者便取
pó luó mén fù zhe shù yǐ chuí biān zhī shēn tǐ xī pò
婆罗门缚着树。以捶鞭之。身体悉破。
mà yán wǒ yù shè rǔ fù dàn rǔ ròu yòng wèn tài zǐ
骂言。我欲射汝腹啖汝肉用问太子
wéi pó luó mén zì niàn jīn dāng wéi zǐ suǒ shā yē
为。婆罗门自念。今当为子所杀耶。
dàng zuò yī guǐ yǔ ěr biàn yán nǚ bù dāng wèn wǒ yē
当作一诡语耳。便言。汝不当问我耶。
liè zhě wèn yán nǚ yù hé shuō pó luó mén yán fù
猎者问言。汝欲何说。婆罗门言。父
wáng sī jiàn tài zǐ gù qiǎn wǒ lái zhuī hū tài zǐ lìng hái
王思见太子故。遣我来追呼太子令还
guó ěr liè zhě biàn jí jiě fàng nì cí xiè zhī shí bù
国耳。猎者便即解放逆辞谢之。实不
xiāng zhī jí zhǐ shì qí chù pó luó mén jí dào tài zǐ
相知。即指示其处。婆罗门即到太子
suǒ tài zǐ yáo jiàn pó luó mén lái shèn dà huān xǐ yíng
所。太子遥见婆罗门来。甚大欢喜迎
wéi zuò lǐ yīn xiāng láo wèn hé suǒ cóng lái xíng dào dé
为作礼因相劳问。何所从来行道得

wú pí jí hé suǒ suǒ hū pó luó mén yán wǒ cóng
无疲极。何所索乎。婆罗门言。我从

yuǎn fāng lái jǔ shēn jiē tòng yòu dà jī kě tài zǐ jí
远方来。举身皆痛又大饥渴。太子即

qǐng pó luó mén rù zuò chū guǒ luǒ shuǐ jiāng zhe qí qián
请婆罗门入坐。出果蓏水浆着其前。

pó luó mén yǐn shuǐ shí guǒ jìng biàn yǔ tài zǐ yán wǒ
婆罗门饮水食果竟。便语太子言。我

shì jiū liú guó rén yě jiǔ wén tài zǐ hǎo xǐ bù shī míng
是鸠留国人也。久闻太子好喜布施名

wén shí fāng wǒ dà pín qióng yù cóng tài zǐ yǒu suǒ qǐ
闻十方。我大贫穷。欲从太子有所乞

gài tài zǐ yán wǒ bù yǔ qīng yǒu suǒ ài yě wǒ
丐。太子言。我不与卿有所爱也。我

suǒ yǒu jìn cì wú yǐ xiāng yǔ pó luó mén yán ruò wú
所有尽赐无以相与。婆罗门言。若无

wù zhě yǔ wǒ liǎng ér yǐ wéi gěi shǐ kě yǎng lǎo zhě
物者。与我两儿以为给使可养老者。

rú shì zhì sān tài zǐ yán qīng gù yuǎn lái yù dé
如是至三。太子言。卿故远来。欲得

wǒ nán nǚ nài hé bù xiāng yǔ shí liǎng ér xíng xì tài
我男女奈何不相与。时两儿行戏。太

zǐ hū liǎng ér yán pó luó mén yuǎn lái qǐ nǚ wǒ yǐ
子呼两儿言。婆罗门远来乞汝。我已

xǔ zhī nǚ biàn suí qù liǎng ér zǒu rù fù yē xià lèi
许之。汝便随去。两儿走入父腋下泪

chū qiě yán wǒ shù jiàn pó luó mén wèi cháng jiàn shì
出。且言。我数见婆罗门。未尝见是
bèi cǐ fēi pó luó mén wéi shì guǐ ěr jīn wǒ mǔ
辈。此非婆罗门。为是鬼耳。今我母
xíng cǎi guǒ wèi hái ér fù chí wǒ yǔ guǐ zuò shí dìng sǐ
行采果未还。而父持我与鬼作食定死
wú yí jīn wǒ mǔ lái suǒ wǒ bù dé dāng rú zì niú
无疑。今我母来索我不得。当如牝牛
mì qí dú zǐ biàn tí kū háo qì chóu yōu tài zǐ yán
觅其犊子。便啼哭号泣愁忧。太子言。
wǒ yǐ xǔ zhī hé cóng dé zhǐ shì pó luó mén ěr
我已许之。何从得止。是婆罗门耳。
fēi shì guǐ yě zhōng bú dàn rǔ rǔ biàn zhú qù pó
非是鬼也。终不啖汝。汝便逐去。婆
luó mén yán wǒ yù fā qù kǒng qí mǔ lái biàn bú fù
罗门言。我欲发去。恐其母来便不复
dé qù qīng chí shàn xīn yǔ wǒ mǔ lái jí bài qīng shàn
得去。卿持善心与我。母来即败卿善
yì tài zǐ bào yán wǒ cóng shēng yǐ lái bù shī wèi cháng
意。太子报言。我从生已来布施未尝
yǒu huǐ yě
有悔也。

tài zǐ jí yǐ shuǐ zǎo pó luó mén shǒu qiān liǎng
太子即以水澡婆罗门手。牵两
ér shòu yǔ zhī dì wéi zhèn dòng liǎng ér bù kěn suí
儿授与之。地为震动。两儿不肯随

qù hái zhì fù qiáncháng guì wèi fù yán wǒ sù mìng yǒu
去。还至父前长跪谓父言。我宿命有
hé zuì jīn fù zāo zhí cǐ kǔ nǎi yǐ guó wáng zhǒng wéi
何罪。今复遭值此苦。乃以国王种为
rén zuò nú bì xiàng fù huǐ guò cóng shì yīn yuán zuì miè
人作奴婢。向父悔过。从是因缘罪灭
fú shēng shì shì mò fù zhí shì tài zǐ yǔ ér yán
福生。世世莫复值是。太子语儿言。
tiān xià ēn ài jiē dāng bié lí yī qiè wú cháng hé kě
天下恩爱皆当别离。一切无常何可
bǎo shǒu wǒ dé wú shàngpíngděng dào shí zì dāng dù rǔ
保守。我得无上平等道时自当度汝。
liǎng ér yǔ fù yán wéi wǒ xiè mǔ jīn biàn yǒng jué hèn
两儿语父言。为我谢母。今便永绝恨
bú miàn bié zì wǒ sù zuì dāng zāo cǐ kǔ niàn mǔ shī
不面别。自我宿罪当遭此苦。念母失
wǒ yōu kǔ chóu láo pó luó mén yán wǒ lǎo qiě léi
我忧苦愁劳。婆罗门言。我老且羸。
xiǎo ér gè dāng shě wǒ zǒu zhì qí mǔ suǒ wǒ nài hé dé
小儿各当舍我走至其母所我奈何得
zhī dāng fù fù wǒ ěr tài zǐ jí fǎn chí liǎng ér shǒu
之。当缚付我耳。太子即反持两儿手
shǐ pó luó mén zì fù zhī xì lìng xiāng lián zǒng chí shéng
使婆罗门自缚之。系令相连总持绳
tóu liǎng ér bù kěn suí qù yǐ chuí biān zhī xuè chū liú
头。两儿不肯随去。以捶鞭之血出流

dì tài zǐ jiàn zhī lèi xià duò dì dì wéi zhī fèi
地。太子见之泪下堕地。地为之沸。

tài zǐ yǔ zhū qín shòu jiē sòngliǎng ér bú jiàn nǎi hái
太子与诸禽兽。皆送两儿不见乃还。

zhū qín shòu jiē suí tài zǐ hái zhì ér xì chù hū kū wǎn
诸禽兽皆随太子。还至儿戏处呼哭宛

zhuǎn ér zì pū dì pó luó mén jìng jiāng liǎng ér qù ér
转而自扑地。婆罗门径将两儿去。儿

yú dào zhōng yǐ shéng rào shù bù kěn suí qù jì qí mǔ
于道中以绳绕树不肯随去。冀其母

lái pó luó mén yǐ chuí biān zhī liǎng ér yán mò fù
来。婆罗门以捶鞭之。两儿言。莫复

wō wǒ wǒ zì qù ěr yǎng tiān hū yán shān shén shù
挝我。我自去耳。仰天呼言。山神树

shén yī āi niàn wǒ jīn dāng yuǎn qù wéi rén zuò nú bì bú
神一哀念我。今当远去为人作奴婢不

jiàn mǔ bié kě yǔ wǒ mǔ qì guǒ jí lái yǔ wǒ xiāng
见母别。可语我母弃果疾来与我相

jiàn mǔ yú shān zhōng zuǒ zú xià yǎng yòu mù fù shùn liǎng
见。母于山中左足下痒右目复瞶两

rǔ zhī chū mǔ biàn zì sī wéi wèi cháng yǒu shì guài
乳汁出。母便自思惟。未尝有是怪。

dāng yòng cǐ guǒ wéi yí guī shì wǒ zǐ dé wú yǒu tā
当用此果为。宜归视我子。得无有他。

gù biàn qì guǒ ér guī shí dì èr dāo lì tiān wáng shì zhī
故便弃果而归时第二忉利天王释知

tài zǐ yǐ ér yǔ rén kǒng fēi bài qí shàn xīn biàn huà
太子以儿与人。恐妃败其善心。便化

zuò shī zǐ dāng dào ér dūn fēi yǔ shī zǐ qīng shì shòu
作师子当道而蹲。妃语师子。卿是兽

zhōngwáng wǒ yì shì rén zhōngwáng zǐ gòng zài shānzhōng yuàn
中王。我亦是人中王子共在山中。愿

xiǎoxiāng bì shǐ dé guò qù wǒ yǒu èr zǐ jiē shàng yòu
小相避使得过去。我有二子皆尚幼

xiǎo cháo lái wú suǒ shí dàn wàng dài wǒ ěr shī zǐ
小。朝来无所食。但望待我耳。师子

zhī pó luó mén qù yuǎn nǎi qǐ bì dào lǐng fēi dé guò
知婆罗门去远。乃起避道令妃得过。

fēi hái jiàn tài zǐ dú zuò bú jiàn liǎng ér zì zhì qí
妃还见太子独坐。不见两儿。自至其

cǎo wū zhōng suǒ zhī bú jiàn fù zhì ér wū zhōng mì zhī
草屋中索之不见。复至儿屋中觅之

bú jiàn zhì ér cháng suǒ xì shuǐ biān yì fù bú jiàn
不见。至儿常所戏水边。亦复不见。

dàn jiàn yǔ suǒ xì qín shòu zhāng lù shī zǐ mí hóu jiē
但见与所戏禽兽獐鹿师子猕猴皆

zài màn dǐ qián zì pū hào hū suǒ xì chí shuǐ wéi zhī
在。曼抵前自扑号呼。所戏池水为之

kōng jié màn dǐ biàn hái zhì tài zǐ suǒ wèn tài zǐ liǎng
空竭。曼抵便还至太子所。问太子两

ér wèi hé suǒ zài tài zǐ bù yīng màn dǐ fù yán
儿为何所在。太子不应。曼抵复言。

ér yáo jiàn wǒ chí guǒ zǒu lái 。 qù wǒ bì dì fù qǐ tiào
儿遥见我持果走来。趣我蹀地复起跳

liáng hū yán 。 ā mǔ lái guī jiàn wǒ 。 zuò shí jiē zài
踉呼言。阿母来归见我。坐时皆在

zuǒ yòu 。 jiàn wǒ shēn shàng yǒu chén tǔ jí wéi wǒ fú qù
左右。见我身上有尘土即为我拂去

zhī jīn yì bú jiàn ér 。 ér yì bù lái fù wǒ wéi chí
之。今亦不见儿。儿亦不来附我为持

yǔ shuí hū 。 jīn bú jiàn zhī wǒ xīn cuī liè 。 zǎo yǔ wǒ
与谁乎。今不见之我心摧裂。早语我

chù mò lìng wǒ fā kuáng 。 rú shì zhì sān 。 tài zǐ bù
处。莫令我发狂。如是至三。太子不

yīng màn dī yì gèng chóu dú yán 。 bú jiàn liǎng ér shàng fù
应。曼抵益更愁毒言。不见两儿尚复

kě ěr 。 tài zǐ bù yīng 。 yì lìng wǒ mí huāng 。 tài zǐ
可耳。太子不应。益令我迷荒。太子

yǔ yán 。 jiū liú guó yǒu yī pó luó mén lái 。 cóng wǒ qǐ
语言。鸠留国有一婆罗门来。从我乞

liǎng ér biàn yǐ yǔ zhī 。 fēi wén tài zǐ yǔ 。 biàn gǎn jī
两儿便以与之。妃闻太子语。便感激

bì dì rú tài shān bēng 。 wǎn zhuǎn tí kū ér bù kě zhǐ 。
蹀地如太山崩。宛转啼哭而不可止。

tài zǐ yán 。 qiě zhǐ 。 rǔ shí guò qù tí hé jié luó fó
太子言。且止。汝识过去提和竭罗佛

shí běn yào bù yē 。 wǒ ěr shí zuò pó luó mén zǐ 。 zì
时本要不耶。我尔时作婆罗门子。字

bīng duō wèi rǔ zuò pó luó mén nǚ zì xū tuó luó
鞞多卫。汝作婆罗门女。字须陀罗。

rǔ chí huá qī jīng wǒ chí yín qián wǔ bǎi cóng rǔ mǎi
汝持华七茎。我持银钱五百。从汝买

huá yù yǐ sǎn fó rǔ yǐ èr jīng huá jì wǒ shàng fó
华欲以散佛。汝以二茎华寄我上佛。

ér qiú yuàn yán yuàn wǒ hòu shēng cháng wéi qīng qī hǎo chǒu
而求愿言。愿我后生常为卿妻好丑

bù lí wǒ ěr shí yǔ rǔ yào yán yù wéi wǒ qī zhě
不离。我尔时与汝要言。欲为我妻者

dāng suí wǒ yì zài suǒ bù shī bú nǐ rén xīn wéi bù
当随我意。在所布施不逆人心。唯不

yǐ fù mǔ shī ěr qí yú shī zhě jiē suí wǒ yì rǔ
以父母施耳。其余施者皆随我意。汝

ěr shí dá wǒ yán kě jīn yǐ ér bù shī ér fǎn luàn wǒ
尔时答我言可。今以儿布施而反乱我

shàn xīn yē fēi wén tài zǐ yán xīn yì kāi jiě biàn shí
善心耶。妃闻太子言。心意开解便识

sù mìng tīng suí tài zǐ bù shī jí dé xīn suǒ yù tiān
宿命。听随太子布施疾得心所欲。天

wáng shì jiàn tài zǐ bù shī rú cǐ jí xià shì tài zǐ zhī
王释见太子布施如此。即下试太子知

yù hé qiú huà zuò pó luó mén yì yǒu shí èr chǒu dào
欲何求。化作婆罗门亦有十二丑。到

tài zǐ qián ér zì shuō yán cháng wén tài zǐ hǎo xǐ bù
太子前而自说言。常闻太子好喜布

shī zài suǒ qiú suǒ bú nì rén yì gù lái dào cǐ
施。在所求索不逆人意。故来到此。

yuàn qǐ wǒ fēi tài zǐ yán shàn fēi kě dé ěr fēi
愿乞我妃。太子言善。妃可得耳。妃

yán jīn yǐ wǒ yǔ rén shuí dāng gòng yǎng tài zǐ zhě yě
言。今以我与人。谁当供养太子者也。

tài zǐ yán jīn bù yǐ rǔ shī zhě hé cóng dé chéng wú
太子言。今不以汝施者。何从得成无

shàng píng děng dù yì tài zǐ yǐ shuǐ zǎo pó luó mén shǒu
上平等度意。太子以水澡婆罗门手。

qiān fēi yǔ zhī shì zhī tài zǐ liǎo wú huǐ xīn zhū tiān
牵妃与之。释知太子了无悔心。诸天

zàn shàn tiān dì dà dòng shí pó luó mén biàn jiāng fēi qù
赞善天地大动。时婆罗门便将妃去。

xíng zhì qī bù xún jiāng fēi hái yǐ jì tài zǐ mò fù
行至七步寻将妃还以寄太子。莫复

yǔ rén yě tài zǐ yán hé wéi bù qǔ qǐ yǒu è hū
与人也。太子言。何为不取岂有恶乎。

zhū rén fù zhōng shì fù wéi shàn xiàn guó wáng zǐ qí fù
诸人妇中是妇为善。现国王子。其父

wéi yǒu shì yī nǚ ěr shì fù yòng wǒ gù zì tóu tāng
唯有是一女耳。是妇用我故。自投汤

huǒ yǐn shí cū è ér cháng bú bì suǒ wéi jīng qín miàn
火。饮食粗恶而常不避所为精勤。面

mào duān zhèng qīng jīn qǔ qù wǒ xīn nǎi xǐ pó luó mén
貌端正。卿今取去我心乃喜。婆罗门

yǔ tài zǐ yán wǒ fēi pó luó mén shì tiānwáng shì gù
语太子言。我非婆罗门。是天王释故
lái xiāng shì ěr yù yuàn hé děng jí fù shì shēn duānzhèng
来相试耳。欲愿何等。即复释身端正
shū miào fēi jí zuò lǐ cóng suǒ sān yuàn yī zhě lìng pó
殊妙。妃即作礼从索三愿。一者令婆
luó mén jiāng wǒ liǎng ér hái mài běn guó zhōng èr zhě lìng
罗门将我两儿还卖本国中。二者令
wǒ liǎng ér bù kǔ jī kě sān zhě lìng wǒ jí tài zǐ
我两儿不苦饥渴。三者令我及太子
zǎo dé hái guó tiānwáng shì yán dāng rú suǒ yuàn tài
早得还国。天王释言。当如所愿。太
zǐ yán yuàn lìng zhòngshēng jiē dé dù tuō wú fù shēng lǎo
子言。愿令众生皆得度脱。无复生老
bìng sǐ zhī kǔ tiānwáng shì yán dà zāi suǒ yuàn wēi wēi
病死之苦。天王释言。大哉所愿巍巍
wú shàng ruò yù shēngtiān zuò rì yuè zhōngwáng shì jiān dì
无上。若欲生天作日月中王。世间帝
zhǔ zhù yán shòu mìng wǒ néng xiāng yǔ rú qīng suǒ shuō sān
主注延寿命。我能相与如卿所说。三
jiè tè zūn fēi wǒ suǒ jí yě tài zǐ yán jīn qiě yuàn
界特尊非我所及也。太子言。今且愿
wǒ lìng dé dà fù cháng hǎo bù shī yòu shèng yú qián yuàn
我令得大富常好布施又胜于前。愿
lìng fù wáng jí zhū bàng chén jiē sī jiàn wǒ tiānwáng shì
令父王及诸傍臣皆思见我。天王释

yán bì rú suǒ yuàn xū yú zhī jiān hū rán bú jiàn
言。必如所愿。须臾之间忽然不见。

jiū liú guó pó luó mén dé ér guī jiā fù nì mà
鳩留国婆罗门得儿归家。妇逆骂

zhī hé rěn chí cǐ miàn lái hái cǐ ér guó wáng zhǒng
之。何忍持此面来还。此儿国王种。

ér wú cí rén xīn wō dǎ lìng shēng chuāng shēn tǐ jiē nóng
而无慈仁心。挝打令生疮身体皆脓

xuè sù jiāng xuàn mài zhī gèng qiú kě shǐ zhě xù suí fù
血。速将炫卖之更求可使者。婿随妇

yán jí xíng mài zhī tiān wáng shì zhǔ xíng huài qí shì jīng
言即行卖之。天王释主行坏其市井

yán cǐ ér guì wú néng mǎi zhě ér shì jī kě tiān
言。此儿贵无能买者。儿适饥渴。天

yǐ zì rán qì lìng ér dé bǎo mǎn tiān wáng huà qí yì
以自然气令儿得饱满。天王化其意。

nǎi zhì yè bō guó guó zhōng zhū chén rén mín shí shì tài
乃至叶波国。国中诸臣人民识是太

zǐ ér dài wáng zhī sūn jǔ guó dà xiǎo mò bù bēi āi
子儿大王之孙。举国大小莫不悲哀。

zhū chén jí wèn suǒ cóng dé cǐ ér pó luó mén yán wǒ
诸臣即问所从得此儿。婆罗门言。我

zì qǐ dé yòng wèn wǒ wéi zhū chén yán qīng lái rù wǒ
自乞得用问我为。诸臣言。卿来入我

guó wǒ yì yīng wèn qīng dà chén rén mín biàn yù duó qǔ pó
国我亦应问卿。大臣人民便欲夺取婆

luó mén ér zhōng yǒu zhǎng zhě ér jiàn zhī yuē sī nǎi tài
罗门儿。中有长者而谏之曰。斯乃太

zǐ bù shī zhī xīn yǐ zhì yú cǐ ér jīn duó zhī bù
子布施之心以至于此。而今夺之。不

dāng gù wéi tài zǐ běn yì yē bù rú bái wáng wáng ruò
当固违太子本意耶。不如白王。王若

zhī zhě zì dāng shú zhī yú shì nǎi zhǐ zhū chén bái wáng
知者自当赎之。于是乃止。诸臣白王

yán dài wáng liǎng sūn jīn wéi pó luó mén zhī suǒ xuàn mài
言。大王两孙今为婆罗门之所炫卖。

wáng wén zhī dà jīng jí hū pó luó mén shǐ jiāng ér rù
王闻之大惊。即呼婆罗门。使将儿入

gōng wáng yǔ fū rén jí zhū bàng chén hòu gōng cǎi nǚ yáo
宫。王与夫人及诸傍臣后宫嫒女。遥

jiàn liǎng ér mò bù gēng yè wáng wèn pó luó mén hé yuán
见两儿莫不哽咽。王问婆罗门何缘

dé cǐ ér pó luó mén dā yán wǒ cóng tài zǐ qǐ dé
得此儿。婆罗门答言。我从太子乞得

ěr wáng hū liǎng ér ér yù bào zhī ér jiē tì qì bù
耳。王呼两儿而欲抱之。儿皆涕泣不

kěn jiù bào wáng wèn pó luó mén mài ér suǒ jǐ qián
肯就抱。王问婆罗门。卖儿索几钱。

pó luó mén wèi jí dé duì nán ér biàn yán nán zhí yín
婆罗门未及得对。男儿便言。男直银

qián yī qiān tèt niú yī bǎi tóu nǚ zhí jīn qián èr qiān zì
钱一千特牛一百头。女直金钱二千特

niú èr bǎi tóu wáng yán nán ér rén zhī suǒ zhēn hé
牛二百头。王言。男儿人之所珍。何
gù nán jiàn ér nǚ guì yē ér yán hòu gōng cǎi nǚ yǔ
故男贱而女贵耶。儿言。后宫嫒女与
wáng wú qīn huò chū wēi jiàn huò dàn bì shǐ wáng yì suǒ
王无亲。或出微贱或但婢使。王意所
xìng biàn dé zūn guì pī fú zhēn bǎo yǐn shí bǎi wèi wáng
幸便得尊贵。被服珍宝饮食百味。王
dú yǒu yī zǐ ér zhú zhī yú shēn shān rì rì zì yǔ gōng
独有一子而逐之于深山。日日自与宫
zhōng cǎi nǚ gòng xiāng yú lè liǎo wú niàn zǐ zhī yì shì
中嫒女共相娱乐。了无念子之意。是
yǐ míng zhī nán jiàn ér nǚ guì yě wáng wén shì yǔ gǎn jiǎo
以明知男贱而女贵也。王闻是语感慨
bēi āi tì qì jiāo bèng yán wǒ fù rǔ rǔ hé gù bú
悲哀涕泣交迸言。我负汝。汝何故不
jiù wǒ bào huì wǒ hū wèi pó luó mén yē ér yán
就我抱。恚我乎。畏婆罗门耶。儿言。
bù gǎn yuàn dài wáng yì bú wèi pó luó mén gǔ shì dài
不敢怨大王。亦不畏婆罗门。古是大
wáng sūn jīn wéi rén nú bì hé yǒu rén nú bì ér jiù
王孙。今为人奴婢。何有人奴婢而就
guó wáng bào shì gù bù gǎn ěr wáng wén ér yǔ bèi
国王抱。是故不敢耳。王闻儿语。倍
zēng bēi chuàng jí rú qí yán gù pó luó mén zhí gèng hū
增悲怆即如其言。雇婆罗门直。更呼

liǎng ér bào liǎng ér biàn jiù wáng bào liǎng sūn mó mēn qí
两儿抱两儿便就。王抱两孙摩扞其
shēn wèn liǎng ér yán rǔ fù zài shānzhōng hé suǒ yǐn
身。问两儿言。汝父在山中。何所饮
shí pī fú hé děng liǎng ér dā yán shí guǒ luǒ cài rú
食被服何等。两儿答言。食果蓏菜茹
pī hè wéi fú shì bǎi niǎo xiāng yú lè yì wú chóu yōu
被褐为服饰。百鸟相娱乐亦无愁忧
xīn wáng jí qiǎn pó luó mén qù nán ér bái wáng cǐ
心。王即遣婆罗门去。男儿白王。此
pó luó mén dà kǔ jī kě yuàn cì yī shí wáng yán
婆罗门大苦饥渴。愿赐一食。王言。
rǔ bú fèn huì zhī yē hé gù fù wéi suǒ shí yē ér
汝不忿恚之耶。何故复为索食耶。儿
yán wǒ fù hǎo dào wú fù cái wù kě yòng bù shī yǐ
言。我父好道无复财物可用布施。以
wǒ qǐ zhī zé shì wǒ dà jiā wǒ shàng wèi dé wéi qí
我乞之则是我大家。我尚未得为其
shǐ lìng yǐ fù wǒ fù dào yì jīn hé rěn jiàn qí jī kě
使令以副我父道意。今何忍见其饥渴
ér wú cí rén xīn wǒ fù nǎi yǐ ér shī pó luó mén
而无慈仁心。我父乃以儿施婆罗门。
dài wáng qǐ xī yī shí yē wáng jí cì pó luó mén shí
大王岂惜一食耶。王即赐婆罗门食。
pó luó mén shí jìng huān xǐ ér hái
婆罗门食竟。欢喜而还。

wáng qiǎn shǐ zhě sù yíng tài zǐ hái shǐ zhě shòu jiāo
王遣使者速迎太子还。使者受教

wǎng yíng tài zǐ ài shuǐ bù dé dù dàn niàn tài zǐ suǒ
往迎太子。碍水不得渡。但念太子所。

jí dé guò qù yǐ wáng mìng ér gào tài zǐ yí sù hái
即得过去。以王命而告太子。宜速还

guó wáng sī jiàn tài zǐ tài zǐ dā yán wáng xǐ wǒ
国。王思见太子。太子答言。王徙我

zhe shān zhōng shí èr nián wéi qī shàng yǒu yī nián zài nián
着山中十二年为期。尚有一年在。年

mǎn zì dāng guī shǐ zhě hái bái wáng rú shì wáng gèng zuò
满自当归。使者还白王如是。王更作

shǒu shū yǐ yǔ tài zǐ rǔ shì zhì huì zhī rén qù yì
手书以与太子。汝是智慧之人。去亦

dāng rěn lái yì dāng rěn yún hé huì bù hái xū rǔ nǎi
当忍来亦当忍。云何恚不还。须汝乃

yǐn shí ěr shǐ zhě fù jī shū wǎng tài zǐ dé shū tóu
饮食耳。使者复赍书往。太子得书头

miàn zháo dì zuò lǐ què rào qī zā biàn fā shì zhī shān
面着地。作礼却绕七匝便发视之。山

zhōng zhū qín shòu wén tài zǐ dāng hái tiào liáng wǎn zhuǎn zì
中诸禽兽闻太子当还。跳踉宛转自

pū ér hào hū quán shuǐ wéi zhī kōng jié qín shòu wéi bù
扑而号呼。泉水为之空竭。禽兽为不

rǔ bǎi niǎo jiē bēi wū yòng shī tài zǐ gù tài zǐ
乳。百鸟皆悲鸣。用失太子故。太子

jí zhuó yī yǔ fēi jù hái dí guó yuàn jiā wén tài zǐ dāng
即着衣与妃俱还。敌国怨家闻太子当

hái jí qiǎn shǐ zhě zhuāng bèi bái xiàng jīn yín ān lè yǐ
还。即遣使者装被白象金银鞍勒。以

jīn bō shèng yín sù yín bō shèng jīn sù nì yú dào zhōng
金钵盛银粟。银钵盛金粟。逆于道中

yǐ hái tài zǐ cí xiè huǐ guò yán qián qǐ bái xiàng yú
以还太子。辞谢悔过言。前乞白象愚

chī gù ěr zuò wǒ zhī gù yuǎn xǐ tài zǐ jīn wén lái hái
痴故耳。坐我之故远徙太子今闻来还

nèi huái huān xǐ jīn yǐ bái xiàng fèng huán tài zǐ jí shàng
内怀欢喜。今以白象奉还太子。及上

jīn yín zhī sù yuàn chuí nà shòu yǐ chú zuì jiù tài zǐ
金银之粟。愿垂纳受以除罪咎。太子

dā yán pì rú yǒu rén shè bǎi wèi shí tè yǒu suǒ shàng
答言。譬如有人设百味食特有所上

qí rén shí yǐ ǒu tù yú dì qǐ fù xiāng jié kě gèng
其人食已呕吐于地。岂复香洁可更

shí bú jīn wǒ bù shī pì yì ruò tǔ zhōng bù hái
食不。今我布施譬亦若吐。终不还

shòu sù chéngxiàng hái qù xiè rǔ guó wáng kǔ qū shǐ zhě
受。速乘象还去谢汝国王。苦屈使者

yuǎn xiāng láo wèn yú shǐ shǐ zhě jí chéngxiàng hái bái wáng
远相劳问。于是使者即乘象还。白王

rú shì yīn cǐ xiàng gù dí guó yuàn jiā huà wéi cí
如是。因此象故。敌国怨家化为慈

rén guó wáng jí zhòng xī fā wú shàngpíngděng dù yì fù
仁。国王及众悉发无上平等度意。父

wáng chéngxiàng chū yíng tài zǐ tài zǐ biàn qián tóu miàn zuò
王乘象出迎太子。太子便前头面作

lǐ cóng wáng ér guī guó zhōng rén mín mò bù huān xǐ
礼。从王而归。国中人民莫不欢喜。

sàn huá shāo xiāng xuán zēng fān gài xiāng zhī sǎ dì yǐ dài
散华烧香悬缯幡盖。香汁洒地以待

tài zǐ tài zǐ rù gōng jí dào mǔ qián tóu miàn zuò lǐ
太子。太子入宫即到母前。头面作礼

ér wèn qǐ jū wáng yǐ bǎo zàng yǐ fù tài zǐ zì yì
而问起居。王以宝藏以付太子。恣意

bù shī zhuǎnshèng yú qián bù shī bù xiū zì zhì dé fó
布施转胜于前。布施不休自致得佛。

fó gào ā nán wǒ sù mìng shí suǒ xíng bù shī rú
佛告阿难。我宿命时所行布施如

shì tài zǐ xū dà ná zhě wǒ shēn shì yě shí fù
是。太子须大拏者。我身是也。时父

wáng zhě jīn xiàn wǒ fù yuè tóu tán shì shí mǔ zhě jīn
王者。今现我父阅头檀是。时母者今

mó yē shì yě shí fēi zhě jīn qú yí shì yě shí shān
摩耶是也。时妃者今瞿夷是也。时山

zhōng dào rén ā zhōu tuó zhě mó hē mù jiàn lián shì shí
中道人阿州陀者。摩诃目犍连是。时

tiān wáng shì zhě shè lì fú shì shí liè shī zhě ā nán shì
天王释者舍利弗是。时猎师者阿难是

yě shí nán ér yē lì zhě jīn xiàn wǒ zǐ luó yún shì
也。时男儿耶利者。今现我子罗云是

yě shí nǚ jì ná yán zhě jīn xiàn luó hàn mò lì mǔ
也。时女罽拏延者。今现罗汉末利母

shì shí qǐ ér pó luó mén zhě jīn tiáo dá shì pó luó
是。时乞儿婆罗门者今调达是。婆罗

mén fù zhě zhān zhē mó nuó shì qín kǔ rú shì wú yāng
门妇者。梅遮摩那是。勤苦如是无央

shù jié zuò shàn yì wú yāng shù jié dāng chí shì jīng diǎn
数劫。作善亦无央数劫。当持是经典

wéi zhū shā mén yī qiè shuō zhī pú sà hēng tán bō luó mì
为诸沙门一切说之。菩萨行檀波罗蜜

bù shī rú shì
布施如是。